

Sygn. akt V ACa 1008/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 stycznia 2013 r.

Sąd Apelacyjny w Gdańsku – Wydział V Cywilny

w składzie:

Przewodniczący:	SSA Katarzyna Przybylska (spr.)
Sędziowie:	SA Renata Artska SO del. Małgorzata Zwierzyńska
Protokolant:	sekretarz sądowy Joanna Makarewicz

po rozpoznaniu w dniu 24 stycznia 2013 r. w Gdańsku na rozprawie

sprawy z powództwa E. T.

przeciwko (...) - (...) w B.

o ustalenie

na skutek apelacji powódki

od wyroku Sądu Okręgowego w Słupsku

z dnia 2 października 2012 r., sygn. akt I C 131/12

I. zmienia zaskarżony wyrok w punkcie 3 (trzecim) o tyle tylko, że przyznana w nim kwotę 3.600 złotych podwyższa do kwoty 7.200 (siedem tysięcy dwieście) złotych;

II. oddala apelację w pozostałej części;

III. zasądza od powódki na rzecz pozwanego kwotę 2.200 (dwa tysiące dwieście) złotych tytułem kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym, nie obciąża powódki pozostałymi kosztami procesu;

IV. przyznaje od Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego w Słupsku na rzecz adwokata Z. K. kwotę 5.400 (pięć tysięcy czterysta) złotych, powiększoną o należny podatek od towarów i usług, tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej powódce z urzędu w postępowaniu apelacyjnym.

Sygn. akt V ACa 1008/12

UZASADNIENIE

Powódka E. T. w pozwie skierowanym przeciwko (...) - (...) w B. domagała się ustalenia nieważności umowy poręczenia pożyczki z dnia 24 grudnia 1996r. wskazując, że umowę tę zawarła bez zgody męża, z którym pozostawała w ustroju

wspólności ustawowej. Z tych samych przyczyn wniosła o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego w postaci ugody zawartej przed Sądem Okręgowym w S. w dniu 21 czerwca 2000 r. w sprawie (...).

W odpowiedzi na pozew pozwany wniosł o jego odrzucenie, na podstawie art. 199 § 1 pkt 2 kpc wskazując, iż oba roszczenia były przedmiotem postępowania przed Sądem Okręgowym w K. w sprawie (...), ewentualnie o oddalenie powództwa. W uzasadnieniu żądania oddalenia powództwa pozwany podniósł, iż w chwili podpisywania umowy poręczenia powódka posiadała majątek odrębny, który w ocenie pozwanego był wystarczający na zabezpieczenie roszczeń z tytułu umowy pożyczki z dnia 24 grudnia 1996r. zawartej pomiędzy pozwanym a Zakładem (...) sp. z o.o., którego zabezpieczeniem była m.in. umowa poręczenia zawarta z powódką.

Sąd I instancji postanowieniem z dnia 19 października 2011 r., na podstawie art. 840 § 1 kpc w związku z art. 843 § 1 kpc, wyłączył do odrębnego postępowania żądanie powódki dotyczące pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności (k. 118 akt), a postanowieniem z dnia 8 grudnia 2011 r. odrzucił pozew powódki w zakresie dotyczącym ustalenia nieważności zaskarżonej umowy poręczenia.

Powódka zaskarżyła postanowienie Sądu Okręgowego w S. z dnia 8 grudnia 2011 r., zaś Sąd Apelacyjny postanowieniem z dnia 21 lutego 2012r. zmienił zaskarżone postanowienie i odmówił odrzucenia pozwu wskazując, że powództwo o ustalenie nieważności stosunku prawnego, o którym jest mowa w art. 189 kpc, od strony materialnoprawnej składa się z okoliczności dotyczących stosunku prawnego i zagadnienia interesu prawnego. Dopiero więc ustalenie, że oba te elementy zostały rozstrzygnięte w sprawie posiadającej walor prawomocności, pozwala na odrzucenie pozwu, na podstawie art. 199 § 1 pkt 2 kpc. Taka sytuacja nie występowała jednak w niniejszej sprawie. Wobec tego Sąd Apelacyjny stwierdził brak podstaw do odrzucenia żądania powódki co do ustalenia nieważności umowy poręczenia zawartej między stronami w dniu 24 grudnia 1996r. Wyrokiem z dnia 2 października 2012r. Sąd Okręgowy w Słupsku oddalił powództwo oraz orzekł o kosztach postępowania w sprawie.

Sąd Okręgowy poczynił następujące ustalenia.

W dniu 24 grudnia 1996r. poprzednik prawny pozwanego, udzielił Zakładowi (...) sp. z o.o. w M. pożyczki w kwocie 337.500 zł. Zabezpieczenie spłaty udzielonej pożyczki stanowiła hipoteka i poręczenie. W imieniu firmy (...) umowę podpisała powódka jako Prezes Zarządu Spółki. W dniu 24 grudnia 1996r. pomiędzy poprzednikiem prawnym pozwanego a powódką została podpisana umowa poręczenia celem zabezpieczenia wierzytelności przysługującej pozwanemu wobec firmy (...) z tytułu ww. pożyczki. Na mocy umowy z pozwanym powódka udzieliła poręczenia do kwoty 337.500 zł za wszelkie zobowiązania spółki z tytułu ww. pożyczki.

W kwietniu 2000 r. pozwany skierował przeciwko Zakładowi (...) sp. z o.o. w M. oraz powódce pozew o zapłatę solidarnie przez obu pozwanych na rzecz powoda kwoty 148.206,74 zł wraz z odsetkami tytułem niespłaconej części pożyczki udzielonej firmie (...) w dniu 24 grudnia 1996r.

Na rozprawie w dniu 21 czerwca 2000r. przed Sądem Okręgowym w S. w sprawie (...) została zawarta ugoda, na mocy której Zakład (...) sp. z o.o. w M. i powódka zobowiązali się zapłacić na rzecz pozwanego kwotę 138.786 zł.

Powódka w chwili zawierania umowy poręczenia z dnia 24 grudnia 1996r. pozostawała w związku małżeńskim, a małżonkowie nie zawierali umów majątkowych.

Sąd Okręgowy w S. na mocy prawomocnego postanowienia wydanego w dniu 10 czerwca 2002r. w sprawie (...) oddalił wniosek pozwanego o nadanie klauzuli wykonalności ugodzie sądowej zawartej w dniu 21 czerwca 2000r. przed Sądem Okręgowym w S. w sprawie (...) przeciwko małżonkowi powódki.

W kwietniu 2003r. powódka skierowała do Sądu Okręgowego w S. pozew o ustalenie nieważności umowy poręczenia z dnia 24 grudnia 1996r. do umowy pożyczki z tego samego dnia. Wyrokiem z dnia 31 lipca 2003r. wydanym w sprawie (...) Sąd Okręgowy w S. oddalił to powództwo. W uzasadnieniu tegoż wyroku Sąd meriti wskazał, że powódka nie

ma interesu prawnego w rozumieniu art. 189 kpc, gdyż po nadaniu klauzuli wykonalności ugodzie sądowej z dnia 21 czerwca 2011 r. ma możliwość ochrony swych praw w drodze przewidzianych ustawą powództw przeciwegzekucyjnych.

Powódka zaskarżyła powyższy wyrok. Sąd Apelacyjny w G. wyrokiem wydanym w dniu 19 lutego 2004 r. w sprawie(...) oddalił apelację powódki potwierdzając, iż powódka nie posiadała interesu prawnego do wytoczenia powództwa na podstawie art. 189 kpc. Przeciwnie powódce został bowiem wydany tytuł wykonawczy, a skoro przeczyła ona zdarzeniom, na których oparto wydanie klauzuli wykonalności, to przysługiwało jej prawo wszczęcia postępowania szczególnego wobec postępowania określonego w art. 189 kpc, to jest postępowania określonego w art. 840 § 1 pkt 1 kpc. Czyniona ze strony powódki próba wywiedzenia kasacji od tegoż wyroku okazała się bezskuteczna.

Powódka jest właścicielką mieszkania położonego w K., które stanowi jej majątek odrębny. Do tego majątku pozwany skierował egzekucję wierzytelności, która przysługuje mu wobec powódki na podstawie tytułu wykonawczego w postaci ugody sądowej z dnia 21 czerwca 2001 r., zawartej przed Sądem Okręgowym w S. w sprawie (...).

W kwietniu 2004 r. powódka skierowała do Sądu Okręgowego w K. pozew, w którym domagała się ustalenia nieważności umowy poręczenia z dnia 24 grudnia 1996 r. do umowy pożyczki zawartej w tym samym dniu oraz wniosła o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego w postaci ugody sądowej zawartej przed Sądem Okręgowym w S. w dniu 21 czerwca 2001 r. w sprawie (...) w całości.

W uzasadnieniu powyższego żądania powódka podniosła, iż umowę poręczenia zawarła bez zgody i wiedzy męża, a definitywna odmowa potwierdzenia tej umowy przez jej męża w czasie czynności procesowych przed Sądem Okręgowym w S. sprawiła, że w myśl art. 37 § 1 kpc umowa ta stała się nieważna od chwili jej zawarcia - co czym zasadnym jej wniosek o ustalenie jej nieważności. Tym samym zasadnym jest jej wniosek o pozbawienie zaskarżonego tytułu wykonawczego wykonalności w całości, co znajduje uzasadnienie w treści art. 840 § 1 kpc.

Prawomocnym wyrokiem wydanym w tej sprawie przez Sąd Okręgowym w K. w dniu 28 lipca 2005 r., sygn. akt (...), Sąd w punkcie I odrzucił pozew w zakresie żądania ustalenia nieważności umowy poręczenia z dnia 24 grudnia 1996 r., a w punkcie II wyroku oddalił powództwo w pozostałym zakresie.

W uzasadnieniu powyższego wyroku co do punktu I Sąd meriti wskazał, że podstawą odrzucenia pozwu w zakresie ustalenia nieważności umowy poręczenia z dnia 24 grudnia 1996 r. był stan powagi rzeczy osądzonej ze sprawą (...), która toczyła się przed Sądem Okręgowym w S.. W obu bowiem sprawach zachodziła tożsamość podstawy faktycznej i podstawy prawnej żądania pozwu.

W ocenie Sądu I instancji powódka w toku obecnego procesu wykazała interes prawny w wytoczeniu niniejszej sprawy wskazując, iż istnieje niepewność co do tego, czy zawarta przez nią w 1996 r. z poprzednikiem prawnym pozwanego umowa poręczenia jest ważna czy też z powodu braku zgody na nią współmałżonka - jest czynnością nieważną. Nie zachodziła nadto powaga rzeczy osądzonej, mimo wskazanych orzeczeń Sądów Okręgowych w S. i w K.. Poza tym Sąd I instancji stwierdził, że za wynikający z ww. umowy poręczenia dług odpowiada swoim majątkiem odrębnym powódka jako poręczyciel, stąd oddalił roszczenie powódki o ustalenie nieważności tej umowy poręczenia.

W apelacji od powyższego wyroku powódka zarzuciła:

I. Naruszenie prawa materialnego, a mianowicie art. 37 kpc (w jego brzmieniu obowiązującym do dnia 20 stycznia 2005 r.) polegające na błędnej wykładni tego przepisu poprzez nietrafne przyjęcie, że udzielenie przez jednego z małżonków pozostających we wspólności majątkowej poręczenia w większym rozmiarze, stanowiące czynność przekraczającą zakres zwykłego zarządu majątkiem wspólnym, wobec niewyrażenia zgody przez drugiego małżonka na potwierdzenie tej czynności, nie jest czynnością nieważną i nie wyłącza ona w konsekwencji odpowiedzialności za taki dług małżonka z jego majątku odrębnego, pomimo że strony nie zawarły w umowie poręczenia uregulowania przewidującego ograniczenie odpowiedzialności za dług wynikły z umowy poręczenia do majątku odrębnego.

II. Naruszenie prawa procesowego mające wpływ na treść orzeczenia, a w szczególności art. 98 kpc oraz art. 108 § 1 i § 2 kpc oraz § 6 pkt 7) i § 13 ust. 2 pkt 2) rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. Nr 163 poz. 1348) polegające na ustaleniu kosztów zastępstwa procesowego z urzędu w niewłaściwej wysokości w stosunku do wartości przedmiotu sporu oraz na pominięciu w zaskarżonym wyroku w ogóle rozstrzygnięcia o kosztach zastępstwa procesowego pełnomocnika z urzędu w postępowaniu zażaleniowym w instancji odwoławczej przed Sądem Apelacyjnym w Gdańsku pomimo, że przytoczone przepisy określały minimalne koszty pełnomocnika z urzędu w wysokości 7.200 zł oraz nakładały na sąd I instancji obowiązek rozstrzygnięcia także o kosztach w postępowaniu odwoławczym.

Skarżąca wniosła o zmianę zaskarżonego orzeczenia i uwzględnienie w całości żądania pozwu oraz zasądzenie na jej rzecz kosztów postępowania wg norm przepisanych za wszystkie instancje, jak również zasądzenie na rzecz pełnomocnika z urzędu kosztów zastępstwa procesowego za wszystkie instancje we właściwej wysokości, bowiem nie zostały one pokryte przez skarżącą, ewentualnie o uchylenie zaskarżonego orzeczenia i przekazanie sprawy sądowi I instancji do ponownego rozpoznania z poleceniem uwzględnienia przy ponownym orzekaniu kosztów zastępstwa procesowego pełnomocnika procesowego z urzędu za wszystkie instancje.

W uzasadnieniu apelacji skarżąca wskazała, iż należało ustalić nieważności umowy poręczenia z dnia 24 grudnia 1996r., którą zawarła bez zgody męża, nie zawierając w tej umowie uregulowania o ograniczeniu odpowiedzialności za dług wynikający z tej umowy do majątku odrębnego skarżącej. Podniosła również, że wartość przedmiotu sporu wynosi w niniejszej sprawie 337.500 zł. Zważywszy na treść § 6 pkt 7) ww. rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. pełnomocnikowi z urzędu należało zatem przyznać wynagrodzenie z tytułu nieopłaconej pomocy prawnej wedle minimalnej stawki wynoszącej w tym wypadku kwotę 7.200 zł + VAT. Nadto skarżąca stwierdziła, iż była zastępowana przez ustanowionego dla niej pełnomocnika z urzędu nie tylko w postępowaniu I instancji, lecz także w postępowaniu zażaleniowym przed Sądem Apelacyjnym. Zgodnie zaś z treścią art. 108 § 2 kpc kwestię kosztów w postępowaniu odwoławczym powinien rozstrzygnąć w swym orzeczeniu Sąd I instancji, a § 13 ust. 2 pkt 2) ww. rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. określa, iż w postępowaniu zażaleniowym przed sądem apelacyjnym koszty zastępstwa procesowego wynoszą 50% stawki minimalnej.

W odpowiedzi na apelację pozwany wniósł o jej oddalenie i zasądzenie na jego rzecz od skarżącej zwrotu kosztów postępowania przed Sądem II instancji, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. W uzasadnieniu swojego stanowiska pozwany wskazał, że wiążąca strony umowa poręczenia jest ważna, a skarżąca odpowiada za zobowiązanie z niej swoim majątkiem odrębnym.

Sąd Apelacyjny zważył i ustalił co następuje:

Apelacja zasługiwał na uwzględnienie jedynie w zakresie kwoty przyznanej pełnomocnikowi z urzędu z tytułu nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej skarżącej w postępowaniu przed Sądem I instancji.

Sąd Apelacyjny podziela ustalenia faktyczne Sądu Okręgowego i przyjmuje je za własne.

Na wstępie rozważań należy odnotować, że dopuszczalność powództwa o ustalenie, o którym jest mowa w art. 189 kpc, a z tego rodzaju powództwem mamy do czynienia w niniejszej sprawie, zależy od istnienia interesu prawnego. Dlatego też słusznie Sąd I instancji badał, czy powódka miała interes prawny w wytoczeniu niniejszego powództwa i czy interes ten istniał w chwili wydania wyroku.

Prawidłowo stwierdził Sąd Okręgowy, iż skarżąca w toku procesu wykazała interes prawny w wytoczeniu niniejszej sprawy wskazując, iż istnieje niepewność co do tego, czy zawarta przez nią w 1996r. z poprzednikiem prawnym pozwanego umowa poręczenia jest ważna czy też z powodu braku zgody współmałżonka skarżącej jest czynnością nieważną. Z uwagi na wskazane przez powódkę okoliczności zawarcia umowy poręczenia z dnia 24 grudnia 1996r.

(umowa poręczenia opiewała na znaczną sumę i została zawarta przez powódkę pozostającą we wspólności ustawowej bez uzyskania zgody jej współmałżonka), umowa ta w świetle art. 36 § 2 krio i art. 37 § 1 i 2 krio mogła budzić wątpliwości co do jej ważności. W związku z powyższym, skarżąca miała prawo żądać usunięcia stanu niepewności co do ważności wspomnianej umowy.

Należy się zgodzić z wyrokiem Sądu Najwyższego z dnia 29 marca 2012r. w sprawie I CSK 325/11 LEX nr 1171285, iż o prawnym charakterze interesu, czyli o potrzebie wszczęcia oznaczonego postępowania i uzyskania oznaczonej treści orzeczenia, decyduje istniejąca obiektywnie potrzeba ochrony sfery prawnej powoda. Tak pojmowany interes prawny może wynikać zarówno z bezpośredniego zagrożenia prawa powoda, jak i też może zmierzać do zapobieżenia temu zagrożeniu. Interes prawny występuje także wtedy, gdy istnieje niepewność stanu prawnego lub prawa. Pojęcie interesu prawnego powinno być zatem interpretowane z uwzględnieniem oceny, czy wynik postępowania doprowadzi do usunięcia niejasności i wątpliwości w zakresie praw i obowiązków stron oraz zapewni powodowi ochronę jego prawnie chronionych interesów, a więc czy definitywnie zakończy istniejący między stronami spór lub zapobiegnie takiemu sporowi w przyszłości.

Skarżąca wytaczając niniejsze powództwo zmierzała faktycznie do wykazania, iż nie jest zobowiązana wobec pozwanego, na podstawie zaskarżonej przez nią umowy poręczenia, albowiem umowa ta jest nieważna, gdyż została zawarta z naruszeniem art. 37 § 1 i § 2 krio i nigdy nie została konwalidowana przez jej męża. W prawidłowej ocenie Sądu I instancji tak określony przez powódkę interes prawny, zasługiwał na poszukiwanie ochrony prawnej w trybie art. 189 kpc.

Przechodząc do analizy i oceny prawnej umowy poręczenia zawartej pomiędzy stronami w dniu 24 grudnia 1996r., należy stwierdzić, że Sąd I instancji prawidłowo ustalił, że umowa ta jest ważna w takim zakresie, w jakim dotyczy odpowiedzialności skarżącej jej majątkiem odrębnym.

Dokonując oceny prawnej spornej umowy Sąd Okręgowy słusznie, kierował się treścią art. 65 kc i miał w szczególności na uwadze okoliczności zawarcia tej umowy. Umowa ta została zawarta przez skarżącą w ramach wykonywanej przez nią funkcji Prezesa Zarządu spółki (...) i dotyczyła zobowiązań tej spółki. Toteż skoro w umowie w żaden sposób nie wskazano, czy i jakim majątkiem poręczyciel ewentualnie będzie odpowiadał za poręczony przez niego dług, to w sytuacji, kiedy małżonek skarżącej odmówił konwalidowania spornej umowy poręczenia, należy przyjąć, że za wynikający z tego poręczenia dług odpowiada majątkiem odrębnym sama skarżąca jako poręczyciel. Dokonując takiej wykładni zaskarżonej umowy Sąd Okręgowy słusznie miał na uwadze stanowisko Sądu Najwyższego przedstawione w wyroku z dnia 16 kwietnia 2003r. w sprawie II CKN 1461/00 (a dotyczące art. 37 krio w brzmieniu obowiązującym do dnia 20 stycznia 2005r.). W uzasadnieniu tegoż wyroku Sąd Najwyższy m.in. wskazał że istota umowy poręczenia stosownie do art. 876 § 1 kc wyraża się w zaciąganiu przez poręczyciela własnego zobowiązania, które rodzi odpowiedzialność osobistą, bez ograniczenia do konkretnego przedmiotu czy masy majątkowej. Oznacza to, że poręczyciel za dług wynikający z poręczenia odpowiada obiema masami majątkowymi. Toteż niewyrażenie zgody na potwierdzenie umowy poręczenia przez współmałżonka nie oznacza, że umowa ta staje się nieważna i nie wyłącza odpowiedzialności wierzyciela za taki dług jego majątkiem odrębnym. Takie stanowisko było reprezentowane również przez Sąd Najwyższy w orzeczeniu z dnia 20 czerwca 1997r. II CKU 47/97 (OSNC 1997 Nr 12 poz. 204) i z dnia 19 grudnia 2000r. V CKN 167/00 (niepubl.), a więc w okresie, kiedy strony zawierały przedmiotową umowę. Należy też podzielić pogląd wyrażony w wyroku SN z dnia 12 stycznia 2006r., II CK 347/05, iż z samego charakteru umowy poręczenia nie wynika obowiązek uzyskiwania zgody małżonka poręczyciela na udzielenie poręczenia, gdy skutkiem takiego poręczenia jest ustanowienie odpowiedzialności za cudzy dług tylko z majątku odrębnego poręczyciela.

W niniejszej sprawie wiadomym jest, że obecny pozwany dochodzi realizacji roszczenia z zaskarżonej umowy poręczenia jedynie z majątku odrębnego powódki. Brak jest więc w ocenie Sądu podstaw do ustalenia, że przedmiotowa umowa poręczenia jest nieważna. Nie doprowadziła ona bowiem do uszczuplenia majątku wspólnego powódki i jej męża, a brak jest podstawy prawnej do ustalenia, iż małżonek nie może rozporządzać swoim majątkiem odrębnym, obciążać go lub ponosić z niego odpowiedzialność za swoje prawnie skuteczne zobowiązania bez zgody

drugiego małżonka. Mając na względzie poczynione uwagi Sąd Apelacyjny na podstawie art. 385 kpc orzekł jak w pkt II sentencji.

Rozstrzygając o kosztach postępowania w pierwszej instancji (pkt I sentencji) Sąd Apelacyjny wziął pod uwagę, iż w zakresie kosztów przyznanych za postępowanie przed Sądem I instancję winien znaleźć zastosowanie § 6 pkt 7) rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu, dlatego Sąd Apelacyjny podniósł kwotę należną pełnomocnikowi z urzędu do 7.200 zł zwiększoną o należny VAT. Przyznana na rzecz pełnomocnika z urzędu kwota odpowiada bowiem nakładowi pracy pełnomocnika w niniejszej sprawie w zakresie postępowania w I instancji.

Zasądzając od powódki na rzecz pozwanego kwotę 2.200 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym Sąd Apelacyjny kierował się zasadą odpowiedzialności za wynik procesu (art. 98 § 1 kpc), jednakże uznając, przypadek powódki za szczególnie uzasadniony (art. 102 kpc) z uwagi na jej sytuację majątkową Sąd zasądził od strony przegrywającej, czyli skarżącej zwrot tylko części kosztów procesu, co znalazło wyraz w treści pkt III sentencji wyroku.

O przyznaniu pełnomocnikowi skarżącej z urzędu kwoty 5.400 zł z tytułu pomocy prawnej udzielonej powódce w postępowaniu apelacyjnym (pkt IV sentencji wyroku) Sąd orzekł mając na względzie § 6 pkt 7) rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28

września 2002r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu w związku z § 13 ust. 1 pkt 2) tego samego rozporządzenia.